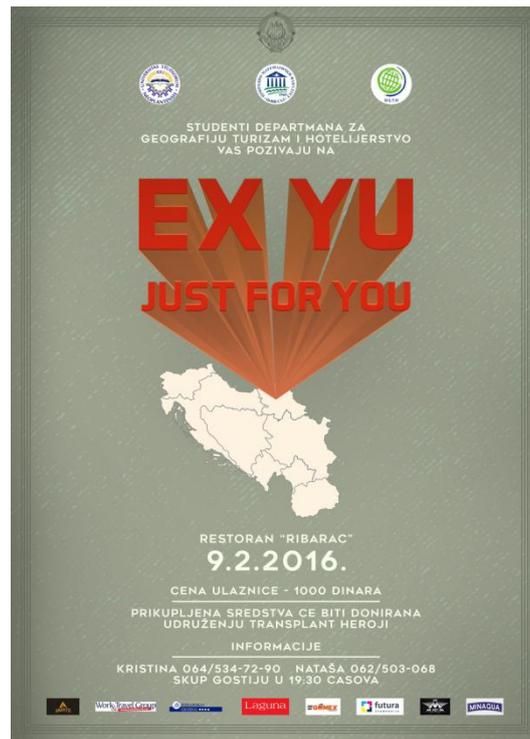

**Univerzitet u Novom Sadu
Prirodno-matematički fakultet
Departman za geografiju, turizam i
hotelijerstvo**

„EX YU JUST FOR YOU“

9.2.2016.

Restoran „Ribarac“

Profesor: Prof. dr Anđelija Ivkov – Džigurski

Asistent: Doc. dr Igor Stamenković

Novi Sad, 2016.

UČESNICI PROJEKTA I POMOĆNICI:

Tatjana Božin – rukovodilac projekta, Jovanka Broz

Ana Martić – zamenik rukovodioca, Zorka iz Leskovac

Sava Popović – PR, voditelj programa, Danijel Popović

Kristina Bijeljić – finansijski rukovodilac

Nataša Kukin – zamenik finansijskog rukovodioca, plakat, karte

Aleksandra Mirković – voditelj programa, tombola, ples, scenografija

Dalibor Požar – nastavnik Jugoslav, scenario

Gorana Grujić – Jadranka, plesačica

Marijana Mareš – Sosa, hostesa

Milica Maricki – majka Nada, Vukova žena

Milan Mladenovski – Drago, Nikola

Kristina Malešev – Kristina, Selma, dekoracija

Lidija Dačić – tombola, učenica u školi

Marija Pilipović – učenica u školi

Katarina Katić – Jana, Lepa Brena

Katarina Zdraveski – Lana, dekoracija, hostesa

Đorđije Andrić – Vuk

Dajana Petković – Stojanka, Katica

Atila Đurik – Janika, Stipe

Šiles Monika – Špela, dekoracija

Zoran Sudimac – Janez, Šojić

Zorica Pejić – izložba

dr Igor Stamenković – Josip Broz Tito

Kristina Stojanović – hostesa

Marko Španić – tehnička podrška

Nikola Stefanović – kreiranje menija

Jovana Aničić – hostesa

Nebojša Rakić – tehnička podrška

Tatjana Kadriovski – hostesa

Sneža Miladinović – hostesa

Milica Žilić – hostesa

Mesto održavanja: Restoran „Ribarac“

Datum: 9.2.2016.

Tema: „EX YU JUST FOR YOU“ – otkrivanje nekadašnje Jugoslavije kao turističke destinacije

Vreme početka programa: 20:15

Trajanje programa: 3h 30min

Učesnici: Studenti Departmana za geografiju, turizam i hotelijerstvo, kao i studenti drugih fakulteta i učenici srednje škole.

Broj učesnika: 29

Broj konobara: 24

Sva novčana sredstva koja su prikupljena biće donirana udruženju „Transplant heroji“ koje okuplja roditelje dece kojima su transplantovani organi.

Pokloni koje su gosti doneli u vidu slatkiša, grickalica, garderobe i ostalih potrepština biće donirana

OKUPLJANJE GOSTIJU

Okupljanje gostiju predviđeno je za 19:30h i teklo je bez problema. Na ulazu goste su dočekivale hostese koje su bile obučene u bele košulje, crne suknje i pantalone kao i ešarpe sa crvenim detaljima. Hostese su upućivale goste za sto predviđen za poklone deci kao i na garderobu, a zatim posle provere imena upućivale su ih na piće dobrodošlice što je bilo crveno i belo vino. Nakon toga, hostese su pratile goste do stolova. Prilikom ulaska u salu, gosti su mogli pogledati izložbu stare Jugoslavije, koja se sastojala od knjiga, ploča, starih novčanica, i ostalih predmeta koji su obeležili ovu državu i njenu kulturu. Takođe na ulazu u salu su se nalazili promo materijali naših sponzora ali i pult Transplant heroja, sa kutijom za donacije.

Predviđeni početak programa 20:15.

PROGRAM VEČERI

PROLOG:

(Nemir u učionici, poslednji čas pred raspust, đaci su nestrpljivi čekaju dolazak nastavnika.)

Lidija: Ljudi, pa šta više čekamo, hajdemo kući. Vidite da nema ni profesora. Sigurno je i njemu dosadila škola pa je otišao kući!

Perica: Ma šta pričaš. Moramo da imamo, ipak je poslednji čas.

Marija: Ja se slažem sa Lidijom. Neće nam zameriti ako baš zadnji čas odemo.

Perica: Ali ne sme se bežati sa časova.

Svi zajedno sem Perice : SMEEEEE!!!

Perica: Ne sme!!

Svi zajedno sem Perice: SMEEEE!!!

Janika: Sad ćeš da vidiš kako ne sme. Prvi ćeš da izadješ.

(Uhvatio ga zajedno sa Nikolom ispod ruke. Dok se Perica opirao ova dvojica su ga nosili ka vratima)

(Stojanka otvara vrata (vrata se otvaraju ka unutra tako da profesor nije video nikog osim Perice i Janike) i kad su ugledali profesora bacaju Pericu na pod i brzo sedaju na klupu, neko od đaka ostaje da stoji. Nastavnik je zatečen prizorom.)

Nastavnik (začudjen): Pa zar i ti sine Perice da bežiš sa časova. Očekivao sam to od Janike, ili od Stojanke, ili od Vesne, Marije, Lidije, Nikole, Kristine ali od tebe... nikad.

Perica: Ali družo nastavnice.... ali ja... nikada....

Nastavnik: Ma znam, samo se šalim. Znam da ti nikad ne bi. Znam ja šta ovi smeraju. Kako li se lepo osmehuju. Pogledaj ih samo. DOBAR DAN DRUGOVI I DRUGARICE!

(Nastavnik odlazi do katedre, ostavlja dnevnik dok se Perica diže sa poda i odlazi da sedne na svoje mesto.)

Svi učenici zajedno: Dobar dan družo nastavnice!

Nastavnik (sa osmehom): Je li Janika, a gde si ti to krenuo?

Janika: Pa.....(*Stojanka mu dobacuje: Do toaleta*)do toaleta nastavnice.

Nastavnik: A šta će Perica sa tobom do toaleta?

Janika: Pa da mi drži vrata.

Nastavnik: Da ti drži vrata??

Janika: Pa da. Ne znate vi družice nastavnice kakve su današnje devojke. Ne daju nam mira.

Nastavnik: Aha. znači tako? Opasne su one. Čuvajte se!!..... A ostali?

Kristina: Koji ostali?

Nastavnik (*uz podsmeh*): Pa stvarno ste opasne. Mislite da vas nisam video.

Svi zajedno: Ma pogrešno ste videli; nismo mi; grešite družice nastavnice! (*Različiti odgovori đaka*)

Lidija: Ma to je zato što nemate naočari družice nastavnice. Mi smi svi sedeli ovde. Sasvim mirno. Čutali. U miru. U tišini.

Nikola: Pa nastavnice, znate kako je. Ipak je poslednji čas pa smo pomislili da nećete predavati.

(*Ostali razočarani sto ih je izdao gađaju ga papirima - čuje se komešanje đaka.*)

Nastavnik: Pa i u pravu ste, neću predavati..... Ali ćete zato odgovarati!

Svi učenici zajedno: Ahhhhhhhh, ali zašto? Poslednji je čas! Pustite nas kući.

Nastavnik: Ajde da vidimo ove opasne devojke prvo. Evo ova što se zadnja javila. Ajde ti ćeš nam reći koja je najviša planina Jugoslavije?

Lidija: Uf družice nastavnice pa gde mene (*nakašlja se*) nešto sam bolesna. Je l' mogu ja sledeći put?

Nastavnik (*nasmejan*): A ona pre tebe što se javila, je l' zna?

Kristina: Uf družice nastavnice i ona je bolesna.

Nastavnik: A šta nije u redu sa tobom?

Kristina: Uhobolja.

(*Nastavnik je pitao sve za odgovor ali svi su bili bolesni. Stojanka glavobolja, Nikola zubobolja, Janika trn u prstu, Marija zanoktica, Perica stomak. Taman što je nastavnik hteo nešto da kaže neko je zakucalo na vrata.*)

Nastavnik: Napred.

(*Na vratima se pojavljuje Vesna držeći u ruci napola pojeden burek.*)

Nastavnik: Vesna, pa zar opet užinaš?

Vesna: Pa družo nastavnice, probajte vi da ne užinate tri puta na dan pa da vidim kako ćete se osećati.

Nastavnik: Pa da li znaš ti Vesna da taj burek goji?

Vesna: Družo nastavnice, a je l' znate vi onu narodnu?

Nastavnik: Koju?

Vesna: Lepa, bela pa debela!

(Smeh u učionici, smeje se i nastavnik.)

Nastavnik: Dobro dobro, ajde sedi. I sad pošto kasniš reci nam ti koja je najviša planina u Jugoslaviji.

Vesna: Čekajte malo nastavnice!

Nastavnik: A šta sad da čekam?

Vesna: Pa mora to malo da se slegne. Previše aktivnosti dok se ne slegne nije dobro stomak. Može da mi presedne ovako dobar burek.

(Nastavnik se nasmeje i produži dalje sa ispitivanjem)

Nastavnik: Pa dobro hoću li ja dobiti odgovor na moje pitanje? Ajmo novi krug. Lidiya, koji je najviši vrh u Jugoslaviji?

Lidiya: Uf, družo nastavnice, znam da ima neke glave ali ne znam jesu li dve, tri ili četiri. Ili pet. A možda i šest. *(šapuću joj dve)* Mislim da su dve!

Nastavnik: Dobićeš ti jednu dvojku u dnevnik!

Svi: A nemojte nastavnice; pitajte još jedno pitanje!

Nastavnik: U redu. Je l' znaš koja je najduža reka u Jugoslaviji?

Lidiya: E to znam. Sava!

Nastavnik: E još ako nam ju pokažeš na karti, dobićeš veću ocenu!

(Lidiya izlazi i iz prve pokazuje reku Savu na karti. Nastavnik nastavlja da postavlja pitanja naizmenicno, neki izlaze na tablu neki ne)

Nastavnik: Glavni grad Jugoslavije?

Nikola: Beograd.

Nastavnik: Marija. Ajde ti izađi na kartu pa nam pokaži najveća jezera.

Marija (*polako izlazi i pokazuje odjednom*): Skadarsko i Ohridsko.

Nastavnik: Najveća ostrva? (*pokazuje prstom Perici da izađe na tablu i da pokaže*)

Perica: Krk, Cres, Brač, Hvar. (*odmah sve tačno govori*)

Nastavnik: Sa kojim državama se graniči Jugoslavija? Kako ide ona skraćena?

Stojanka: Pa sa BRIGAMA!

Nastavnik: Izvoli izađi, pa nam to i pokaži drugarice.

Stojanka: B(ugarska) R(umunija) I(talija) G(rčka) A(lbanija) M(adjarska) A(ustrija).

(Neke republike pogreši, pa se na nekim zamisli - tu nastavnik reaguje osmehom ili nekom facom, neke republike odmah kaže).

Nastavnik: Oho! Bravo! Iz kojih se republika sastoji SFRJ, je l' znaš Janika?

Janika: Slovenija, Hrvatska, Srbija, Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Makedonija.

Nastavnik: I dve autonomne pokrajne?

Janika: SAP Vojvodina i SAP Kosovo i Metohija.

Nastavnik: Bravo bravoo! Koji su državni praznici?

Vesna: 01.01. Nova godina, 01.05. Dan rada, 04.07. Dan boraca, 29.11. Dan republike. (*Na pola se zamisli, neko joj nešto šapne*)

Nastavnik: A neki drugi važniji datumi?

Marija: 08.03. Dan žena, 09.05. Dan pobeđe, 25.05. Dan mladosti i rođendan maršala Tita. (*isto kao i Vesna, neke ne zna pa joj ostali učenici šapuću.*)

Nastavnik: Broj stanovnika?

Nikola: Oko 22 miliona.

Nastavnik: Koja je naša valuta?

Stojanka (*kao iz topa*): Dinar!

Nastavnik: A koliko ima nacionalnih parkova?

Perica: 22!

Nastavnik: Vrlo dobro. Lidija, seti li se kako se zove najviši vrh Jugoslavije.

Lidija: Triglav profesore!

Nastavnik: Tako je! E dobro deco, pošto ste ovako lepo znali, pustiću vas ranije!

(Taman što je nastavnik završio rečenicu oglasilo se zvono). Đaci nikad brže nisu napustili učionicu. Umoran nastavnik sede na svoju katedru, smeškajući se.)

(Jugoslav sedi u učionici, završen čas, kad ono iznenađenje, nailazi njegova žena.)

Jadranka: Jugoslave, pa kud žuriš na pos'lo, opet si zaboravio ručak! Posao može da sačeka, stomak ne!

Jugoslav: Eee moje ženče, sve trčim pa zapinjem. vidiš koliko sam umoran. Nego, šta li si mi to ubavo donela?

Jadranka: Pa kako šta?! Tvoje omiljeno jelo, gravče na tavče!

Jugoslav: Uuu možee! Taman da nadoknadim ovu energiju što su mi učenici iscrpeli eehh..

Jadranka: *(Dok vadi jelo iz torbe i stavlja ga na sto)* Pa bolje da ti đaci energiju crpe, nego nekaa golema nastavnica. Negoo kaži ti meni, kako ti je dan prošao?

Jugoslav: Kao i svaki čas ženče, prvo kafa dok se popila pa kad sam ušao, postrojio ih, eehh to kao u vojsci je disciplina, nema tu šta, Jugoslav se poštovati mora! *(mala pauza dok stavlja zalogaje usta)* Negooo...Sećaš se pre neki dan, pričali smo u Bledu.. Znaš ono jezero u Sloveniji ?

Jadranka: Naravno da znam šta zboruvaš. Znaš mogli bi mi to i videti. Šta kažeš na to? A usput i da obiđemo malo našu ubavu Jugoslaviju. Nije da nemamo šta da vidimo.

Jugoslav: Eee uze mi reč iz usta! Ali bukvalno. Mogli bismo stvarno!

Jadranka: Pa hajdemo onda! Šta čekamo? Upregni našu staru munju!

Jugoslav: U bre ženče dovoljno sam pod gasom od ovog tavčeta, polako. Kad mi se svari sve, e onda polako krećemo!

Jadranka: Eve ti jedan gas! *(lupa ga po glavi)* I nemoj zaboraviti svoj fotoapararat, moramo sve to zabeležiti! *(nosi sa sobom fotoapararat)*

UVODNA REČ

Sava: Dobro večer dragi gosti! Dobro došli u Jugoslaviju!

Moje ime je Sava i zajedno sa kolegicom Aleksandrom ću vas povesti kroz vreme, a i kroz uzbudljivo turističko putovanje kroz Jugoslaviju.

Aleksandra: Dobro večer dragi gosti, hvala vam na ovolikoj pristunosti, i izraženoj želji da dođete i pogledate praktični deo našeg ispita iz predmeta „Animacija i logistika u turizmu“, a samim tim i da pomognete "Transplant herojima" za koje je ovo večer i pripremljeno.

Sava: Aleksandra, da li znaš šta je ovo sto držim u ruci?

Aleksandra: Hmm... Pa to je **Štafeta mladosti**?

Sava: Tako je, to je palica koja je išla kroz celu SFR Jugoslaviju svakog 25. maja i dodeljivana je Josipu Brozu Titu. Taj datum proglašen je za njegov službeni datum rođenja, iako je Tito bio rođen 7. maja. Takođe, ovaj praznik se zvao „Dan mladosti“.

Aleksandra: Hoćeš da mi kažeš da ćemo mi upravo poneti štafetu mladosti kroz Jugoslaviju?

Sava: Pa ako se publika slaže, Aleksandra, možemo polako da uđemo u autobus i krenemo da putujemo ovom nasom lepom Jugoslavijom.

(Velikom brzinom od 30 km/h stižu na Ohrid. On vozi dok ona odmara na sedištu iza ili pored)

Jugoslav: Ženčeee, da li se sećaš ovog prizora? *(ona se ustaje)*

Jadranka: Pa kako se ne bih sećala. Ubavi Ohrid, pa Zdravko Čolić. Naš prvi susret. Kolku samo romantično beše. I još pod zalaskom sunca. Pa ta atmosfera. Pa muzika. Pa Zdravko Čolić. Pa ples. Pa Zdravko Čolić. *(sva zanesena)*

Jugoslav: Pa ima li tu negde mene ili je samo Zdravko Čolić bio tamo?

Jadranka: A? Aha, ima.... Tu negde.... *(još uvek u zanosu)*

Jugoslav: A pogledaj samo te prelepe stene, i taj pogled. Da li si ikad videla nešto tako ubavo?

Jadranka: Hm, pa sad.... Eno je i Samuilova tvrđava. Kako li samo čvrsto stoji i prkosi godinama.

Jugoslav: Nadam se da ćemo i mi u tim godinama izgledati tako mlado?

Jadranka: Ja sigurno hoću, za tebe ne znam.

Jugoslav: Videćemo, videćemo. A pogledaj, eno je i crkva Svete Sofije. Jedna od najstarijih crkava i još jedno obeležje Ohrida koje prkosi godinama. Neki kažu da na prostoru Ohrida ima i do 365 crkava. Po edna za sekaj den

Jadranka: Mogli bi smo da se preselimo ovde, šta ti misliš?

Jugoslav: Ja mislim da ovde ima previše Zdravka Čolića, tako da je bolje da ostanemo u našem Bitolju.

(Sede u restoranu koji ima pogleda na Ohrid, u pozadini ide pesma “Biljana platno beleše”)

Jugoslav: Znaš li ti ženče koje je najstarije jezero u Evropi?

Jadranka: Pa kako ne bih znala. Pa Ohridsko naravno. *(Pokazuje na njega)* I ne samo da je najstarije već i najčistije i u Evropi pa i u svetu.

Jugoslav: Najčistije?

Jadranka: Da, da. Nisam ja dobra samo u kujanju ručka.

Jugoslav: E zbog ovoga te moram nagraditi.

Jugoslav: Za moju dragu ženu jedan mali podarok. *(Zove uličnog prodavca bisera)*

Jadranka: Je l', a šta to?

Jugoslav: To su ti jedinstveni Ohridski biseri-*(uzima bisere od prodavca koji se šeta po restoranu i poklanja joj)* koji se vade iz Ohridskog jezera. Jesu li ti ubavi?

Jadranka: Jako su ubavi! *(Sva oduševljena)* A evo ga i ručak, taman da se najedemo.

(Konobar im donosi jelo)

Jugoslav: Za jelo sam uvek spreman.

Jadranka: Za tebe sam naručila ednu golemu pečenu Ohridska pastrmka, jedinstvena vrsta koje ima samo ovde. I naravno kao prilog pečena piperka začinjena sa belim lukom. Nadam se da ti se sviđa izbor?

Jugoslav: Pa svi tvoji izbori su fenomenalni. Mislim, pogledaj samo mene!

(Zamračuje se scena, osim platna na kome je ruta putovanja. Dok ruta pokazuje kuda oni idu u Skoplje, Jadranka i Jugoslav se vraćaju u autobus)

Jugoslav: Eeeh približavamo se Skoplju, jednom od najvećih gradova naše države.

Jadranka: Eh to Skoplje, šarolikog li etničkog sastava! Pa ovde možeš sresti Makedonce, Albance, Rome, Srbe, okreneš se kad ono tap Hrvat, pa Turčin.

Jugoslav: Šaroliko stanovništvo, šarolika i priroda! Pogledaj ženče Vardar i njegovi meandri!

Jadranka: Evo ga i Dušanov most. Izgradjen je u vreme imperije Justinijana, a nadograđivan u vreme cara Dušana u čiju čast je i dobio ime! Čak se i sam Car Dušan krunisao u tvrđavi Kale. Eno je, jel ju vidiš? Jel si znao too nastavniče?

Jugoslav: Jesam ženče, naravno da sam znao! A jel ti znaš koja je najgolema čaršija na Balkanu?

Jadranka: Kako da ne, Stara skopska čaršija, trgovački centar još od XII veka i najveća čaršija na Balkanu izvan Istanbula. Znam skoro kao i tvoji učenici!

Jugoslav: E tu si u pravu. Kad bi oni imali bar malo tvoga znanja...

Jadranka: Moraš me pohvaliti.

Jugoslav: E vala moram. Svaka ti čast. Ali stara čaršija je poznata i po još nečemu. Jel znaš šta je to?

Jadranka: Kako da ne. Stara džamija Mustafa-paše izgrađena još u 15. veku ukoliko se ne varam.

Jugoslav: Sve si rekla. Ja stvarno nemam ništa više da dodam!

Jadranka: E pa ja imam još! Znaš li ti koje su još dve veoma stare građevine koje potiču još iz rimskog perioda?

Jugoslav: Mislim da znam, ali pustiću tebe da nam i to kažeš.

Jadranka: Kako si ti divan. To su Skopski akvadukt, jedan od samo tri akvadukta na prostoru Jugoslavije, kao i Skupi, rimska kolonija legionara u vreme cara Dioklecijana srušena za vreme jednog zemljotresa u šestom veku.

Jugoslav: Pa ja sam stvarno ostao bez teksta!

Jadranka: A ja sam baš ogladnela. Hajde da napravimo još jednu pauzu, da prezalogajimo sarmičku od lozov list ili musaku. A posle.. posle da zasladimo baklavom!

Jugoslav: Manje priče ženče a više jela!! E pošto si skuvala tako dobru večeru, dajem ti da biraš našu sledeću destinaciju.

Jadranka: Neka to bude Srbija i naš prelepi glavni grad Beograd.

(Nakon toga na bimu se vidi putanja kojom se kreću i kreće scena u Srbiji.)

PREDJELO

Pionirska zakuska

(Zagorske štrukle, proja, kačamak, pršuta, sremska kobasica, duvan čvarci, urnebes salata, crne masline, kiseli krastavci)

Obraćanje Dejana Frčeka, predsednika „Transplant heroja“

(Zorka i Marijana stopiraju jer im se pokvario fića. svetlo je usmereno samo na njih, dok se autobus ne vidi na početku ali se polako i on osvetljava.)

Zorka: Pomagajte drugovi, će se poubijamo zbog fiću.

Marijana: Druže i drugarice, je l' možemo sa vama?

Jugoslav: Može, 2 banke.

Zorka: Da te pitam nešto pošteno, d'l' možemo da putujemo mufte?

Jugoslav: Karta mora da se kupi, ne puštamo nikoga!

Marijana: Dobro de, daćemo ti 2 dinara druže.

Zorka: Ajd' kad smo već pošle sa vas, će gu ispričamo nešto o Srbiji. Ona je najgolema republika u SFRJ sa 9 miliona stanovnika. Naš glavni grad Beograd pa toj ti je glavni grad cele Juge.

Marijana: Ja sam Sosa i dolazim iz Banata.

Jugoslav: A jesi li ti Sosa ili Marijana?

Zorka: A ja dolazim iz Leskovac. I kude mrdneš, će nađeš Leskovčanina. Došla je kod mene da zajedno omastimo prste na Roštiljijadu.

Marijana: A usput sam nešto i naučila. Leskovac ima veoma važnu znamenitost - Caričin grad. Izgrađen je u VI veku i to je znak prepoznavanja Leskovca. Bogami, dobar vam je ovaj roštilj prijoo!

Zorka: Vozi brže!

Jugoslav: Ne može, jurimo trideset!

Zorka: Ehh, da l' se sećate onog mog rođaka iz Bosnu, eee on uspeja da odsluži vojsku pa mu i Bled dodeliše. Dok se neko slikuje s' Čolu, neko služi otadžbini.

(Mala pauza)

Marijana: Prolazimo kroz brdovita polja Kosova i Metohije. Tu se nalazi manastir Gračanica, divan manastir koji odoleva rubu vremena već 6 vekova.

Jadranka: A kome je posvećena?

Marijana: Uspenju Presvete Bogorodice.

Zorka: Srbi da gu opsete, a stranci da gi nauče, da se baš ovde na Gazimestan, 1389. Godine , odigrala najvažnija bitka u istoriji Srba, Kosovski boj. Će dođemo jednom ovde, prijmo moja, pa'l će gledamo ova ubava polja božura. Uzmi si pucke, još su vruće.

Marijana :Možemo svratiti u Guču, pa čuti zvuke truba i osetiti miris svežeg pečenja.

Zorka: E prijice neje to sve, tek će si vidiš nasmejane Ćarapane, Paprikare, Meraklije, Ćurane, Ere, Ćivijaše. Eeee prijmo moja, od ovoliko lamotanje usta mi se osušiše.

Marijana: E pa što ne reče. Imam Koktu i Zlatne kapi, a kasnije da se zasladimo Plazmom ili Kraš čokoladom. Biraj!

Jadranka: Koliko još do Beograda?

Marijana: Mislim da imamo još 2 sata.

Zorka: Mnogo laješ, ništa si ne znaš. S'd će ulegnemo naš glavni grad. Nad njim Sunce najlepše sja.

Marijana: Tačno tako, pogotovo kad osvetli Kališ, Ušće, Skadarliju...

Zorka: Da vidimo i novoizgrađeni deo Beograda.

Marijana: Možemo otići na Moskva šnit

Zorka: Pa kako ne, to ne sme da se propusti!

DNEVNIK

Sava: Dobro veče poštovani gledaoci, gledate Dnevnik Radio Televizije Beograd.....

Ove vesti otpočinjemo sa najnovijom vešću da je danas u Beogradu održana sednica Samita nesvrstanih zemalja sa predsednicima Egipta, Indije i Jugoslavije - Naserom, Nehruom i Titom.

Aleksandra:

U Zavodu "Crvena Zastava" u Kragujevcu proizvedeno je još primeraka Zastave 750, ili poznatije - FICE, koji je i nezvanično proglašen "Nacionalnom klasom".

A jugoslovenski književnik i kraljevski diplomata, Ivo Andrić, dobio je Nobelovu nagradu za književnost za roman Na Drini ćuprija .

Sava:

Jugoslavija je postala PONOVO ŠAMPION u košarci. Zauzela je PRVO mesto, dok su Italija drugo, i Španija treće mesto. Najveći broj koševa postigli su Dragan Kapičić, Zoran Slavnić, Dražen Dalipagić, i Mirza Delibašić

A danas je i legendarni jugoslovenski bokser Mate Parlov u devetoj rundi borbe nokautirao Migela Anhela Koelja i postao profesionalni prvak sveta. Nije daleko ni Slobodan Kačar, koji je osvojio zlato u Moskvi u poluteškoj kategoriji.

-A sada da čujemo i vremensku prognozu

(Sledi snimak vremenske prognoze, Kamenko Katić)

(Voze se, Zorka skače.)

Zorka: Leleee, prijatelju. Čiji je ono točak?

Jugoslav: Pa naš!

Marijana: Juuuuu; sad smo propali načisto!

Zorka: Ne brini, ja ću balansiram!

Marijana: Drš' se prijjo!

(Staju da nameste točak, svi popravljaju, samo Zorka leži.)

Zorka: Joj što volim ovaj režim, kad svi rade, a ja ležim.

Marijana: Ajde prijjo pomagaj, moramo stići da obiđemo i našu lepu Vojvodinu. Da vidimo Srem, Banat i Bačku, krasno more Panonije, pa zlatne njive i livade, iiii! A Boga mi, tamo možemo popiti i jako dobar Bermet.

Zorka: A ti to vrlo dobro znaš?

Marijana: Pa kako ne bih znala, kad odem u Karlovce, pa u Novi Sad, uvek nas počaste njime.

Jadranka: Pa možemo tamo otići, *(namiguje i smeška se)*. A gde je beše ona Petrovaradinska tvrđava?

Zorka: Ah ta golema tvrđava, toj li beše na Dunav, kude Novi Sad, beo ja tu jednom s' moju priju.

Marijana: A ne znam da li ste znali da i Vojvodina ima divne manastire na Fruškoj Gori. Ima ih 17.

Jadranka: Čuj baš 17?!

Zorka: Da, da, videla ja. Krušedol, Mala Remeta, Staro, Novo Hopovo, sve smo gi obišle, takva lepotinja nigde na svet nema.

Jugoslav: Hajte ljudi, moramo nastaviti dalje.

(Ulaze u autobus).

Aleksandra: Vredan deo jugoslovenske kulture čini ento nasleđe, bogata i jedinstvena tradicija koja se ogleda u običajima i vrednostima koje oživljavaju svaki put kada se zapeva i zaigra.

Sava: Narodni instrumenti, igre, nošnje, čuvaju tradiciju od zaborava, a to će nam upravo i verno predstaviti Amatersko kulturno umetničko društvo "Jovan Popović" iz Titela, sa splotom igara iz Jugoslavije.)

Folklorni nastup AKUD „Jovan Popović“ iz Titela

BOSNA I HERCEGOVINA

Nada: Drago bolan sta se ispasa upaši se sine... *Razbolićes mi se (popravlja ga)*

Drago: Ma pusti me bona, šta me salijećeš... *(pauza izviruju da vide ide li bus)*

(Meho Puzić - Čudna jadan od Mostara grada)

Nada: A sine jesmo ti oproštajnu napravili nema je bolje jel de?

(Dragan smoren, nezainteresivan)

Ja rahatluca, ja veselja Mostar ta'ku ne pamti. Kad odeš u vojsku ti jaranima pricaj o Mostaru. Ne znaju oni ove ljepote, vid' mosta kaki je od kamena , dugacak je kaze inženjer Jovo 30m a

visok 20... Kaze tebi tvoja mater - neće se ovaki nigdje vise napraviti. Ti njima pričaj da si i skakao u rijeku dolje s njega! Iiiiih ko da će oni znati jesi li ili nisi...

Drago: Dooobro de.. Ja sam ponio Andrićevu knjigu "Na Drini Čuprija" da čitam u putu a ti mi posalji Selimovićev "Derviš i smrt".

Nada: Pa sine koji ti put čitas tu ćupriju!

Drago: Majko! To je nasa jedina knjiga nagrađena Nobelovom nagradom znači mama najbolja knjiga na svijetu. Svuuud je ona čitana uvijek iznova bolje se razumije. (*pali sarajevsku drinu dok čekaju autobus - mora da bude dramatično i da se pokaže nekako da je drina*).

Nada: Ali sine nije sve u knjizi, ima naša zemlja još mnogo toga ljepoga. kako je samo ljepo naše Sarajevo, kada se samo sjetim kako smo tvoj babo i ja šetali Baš čaršiji.

Drago: Jes majko upravu si, samo nekoliko mjesta na kugli zemaljskoj se može pohvaliti sa katoličkom i pravoslavnom crkvom i džamijom i sinagogom koje su udaljene tek jednu laganu šetnju jedna od druge, kao što je to na Baš čaršiji.

Nada: A jesi mi i pametan! (*štipa ga za obraz*)

Drago: A tek Jajce....

Nada: Sa njegovim preljepim vodopadom u sred grada.

Drago: Baš je tu za vrijeme drugog svetskog rata u Jajcu 29. novembra 1943. Godine održano drugo zasedanje AVNOJ-a, zato mi taj dan slavimo kao Dan Republike.

Nada: Ljepo si ti sve to naučio u školi, kada je to još bilo, a sada si već momak za vojsku. (trudi se da ne zaplače)

Drago :Mati moram te nešto upitat, pošto si ti vrsna kuharica, deder mi objasni kako se to sprema hobotnica na bosanski način?

Nada: Vid sine, dok se janje vrti na ražnju, hobotnica se kuha sa krompirima u puno vode i posoljeno. Kad je hobotnica gotova a janje ispečeno izvade se krompiri, voda prolije, a hobotnica baci mačkama i cukama da ne trče oko stola dok se jede, a janje se servirati uz hladnu pivu.

Drago: To je veoma ukusno, ali ništa ljepše od naše pite krompiruše.

Nada: A tek banjalučki ćevap što je ukusan.. Drago bolan pa sad ce na Jahorini Olimpijske igre, jesi vidio Vučka svuda... Moraces ti doći, uzeti slobodne dane da se isankaš, iskijaš, doće ti i čaća iz Njemačke dovešće neke Švabe da oni vide Olimpijadu... Svi će se sjetit. Kažu doće i iz Amerike s kraja svijeta ce narod doć a ti da ne budeš...

Drago : Mama to ti je takmičenje profesionalnih sportista.. Lani sam ti objašnjavao biće sportista a i turista.. To je jako cijenjen događaj, doće takmičari, a doće i turisti da vide Olimpijadu, pa oni ce otić' i vidjet Vrelo Bosne...Do Baš čaršije da jedu ćevape... (*nabraja sad turistiičke destinacije*). Doću i ja da vidiim, kako neću.

Ajd majko pozdravi ćaću evo avtobusa. Ja ću ti pisat.

(Kako ulazi u autobus čuje se Brena i Jugoslovenka u pozadini - Svi u autobusu pevuše)

(Sreću Zorku rodicu)

Zorka: Lele majke, d' l me oči lažu? Pa kude si rode Drago, oči moje ubave! Rođo, nesi li malo zakasnio, kukala ti majka?!

Drago: Kuka ona već cijeli dan, evo je pa se sama u to uvjeri.

Nada: Ooho, pa vid' i Leskovac da svijeta vidi. Pa će si, bona mila rodice?

Zorka: Eve me Nado, a otkud ti? Nesi li malo okasnila?

Nada: Ma bona krenula sa ovim mojim, će ću ga samog ostavit, ne može on niđe bez svoje majke.

Zorka: Lele lele, pa i ti li ćeš u armiju?

Nada: De ću ja ovaka, idem samo da ga ispratim pa se odmah vraćam u Mostari.

Zorka: Nas dve prije na Bled krenule s' Čolu da s' slikamo, pa ako si želiš ajde s' nas.

Nada: Ala selamet, nemam ti ja kada dangubit, odoh kuću redit.

(Namiguje da Dragan ne vidi)

(Razgovor u autobusu)

Zorka: More, d' l se u tu vašu Banja Luku, ljudi stvarno banjaju?

Drago: Kako da ne, u Gornjem Šeheru (dio Banja Luke) postoje čak tri banje sa izvorima tople vode.

Marijana: Kada smo već kod tih izvora, a gde se tačno nalazi ono Vrelo Bosne?

Drago: To ti je bona pod Igmanom, kraj Ilidže, 15-tak km od Baš čaršije.

Jugoslav: Kod vas u Bosni je i Jahorina, a na kojoj visini je njen vrh?

Drago: Kažu da je najviša tačka Jahorine na 1910m nadmorske visine.

(Drago i autobus odlaze, nailazi Selma)

Selma: O Nado, kako duraš, šta ima novo?

Nada: E Selma ode mi Drago na Bled u Sloveniju, sama sam kući pa sam mislila otić do Sarajeva kod tetke trebam joj pomoć ne mere ona sama kuću sredivati, ostarila, moja Selma, što i nas čeka..

Selma: Ma ja... eno moja Alma u Banja Luci ostade joj jos jedan ispit pa ce biti zubarka ljubi je majka. Sva mi je prebledela samo je za knjigom... samo da mi dodje da je naranim, a kad svrši škole, misli se zaposliti u Teslić il Doboj, vele da im fali zubnih ljekara...

Nada: Eee svaka ti cast odškolovala ti svoju kćer! Moj će Drago upisat elektrotehniku, kada se vrne iz armije, pa ce biti inženjer u Energoinvestu u Sarajevu. Neće morat ko ćaća mu, trbuhom za kruhom u Njemačku!

(odoše iza zavese)

Pre skeča Crna Gora ide muzički nastup Danijel Popović – Džuli

CRNA GORA

(Autobuska stanica u Kotoru)

Lana: E, znaci jedva cekam da dodjemo na Bled, onaj zgodni Italijan sto sam ti pricala ce biti tamo ne znam jesam li ti rekla hihi

Jana: Ne zezaaj, nisi nisi, pricaaj

Lana: Daa, Silvio mi je poslao pismo, stiglo bas dan pre nego sto cemo krenuti, kaze da ce biti tamo sa drustvom, svi su bogatiii hihhi

Jana: Imas li neku njegovu slikuu?

Lana: Imam, da ga vidis crna kosa, zalizana, kao iz Holivuda jee, cek da nadjem (kopa po tasni ne moze da nadje) jao ostala na stolu

Vuk (nabacuje se Jani): Dje ste ribe, odje akvarijum

Lana (prevrce ocima): Jao seljaka

Jana: Ha ha bas je sladak

Lana: Daj bre uvek se primas na sirovine neke

Vuk (ne obraca paznju na Lanu, pruza Jani ruku): Ljubim ruke, ljubim ruke, kako je cijenjeno ime?

Jana: Jana haha

Vuk: Sto si sama Jano?

Jana: Hahahaha kako si sasav

Lana: E, momak, aj pomeri se nisi interesantan

Vuk: Vidji ovu ka da je poplava izbačila, miči mi se časti ti, Dje cemo Janoo?

Lana (ubacuje se): Mi u Sloveniju, a ti u svoja brda, aj pali momak.

Vuk: Kakvu Sloveeniju pored ove ljepote odje, Bog nam dao da smo na moru, a se uzelimo planine, za uru si na Lovćenu.

Lana: Lovćen haha

Vuk: Što je mrčo, gore Njegos spava, sto je spjeva gorski Vijenac

Lana: Jao Jano molim te idemo, ako ostanemo jos sekund pozlice mi

Jana: Pa ceek (vuće je na jednu, Vuk pridržava rukom za drugu stranu)

Vuk: Ajde Jano kolo da igramo haha

Jana: Hahaha

Vuk: Maco, vodim te do Budve da ti pokazem najjace plaze, a onda cemo otamo brodom do Plave špilje, to ti je pećina u stijeni u moru, na Luštici, moze se samo brodom prići

Jana: Jaa ajdee mozeeee, cao Lana

Lana: Neverovatna si

Vuk: Gledamo se Lanee cao zdravo

Idu

Vuk: Inace ja sam ti iz Vasojevića, čegović si?

Jana: Sta?

Vuk: ahha nista, zaboravi.

Jana: Kazi sada, ne budi bezobrazan

Vuk: Čegović si, kako se prezivaš, okle si

Jana: Aa to haha, pa iz Beograda, Jana Krivokapić

Vuk: Dodje li ti sta Vuuko Krivokapić iz cuca? Znas li ti jedna da su svi Krivokapici iz Cuca?

Jana: Hahaha sta je Cuca?

Vuk: Pleme Crnogorsko đaole čuš što je

Jana: Hahaha kako si divlji, neukroćen, smiricu ja tebe hihiih

Vuk: Ne damo se mi u lance vezivati, oro gnijezdo vrh timora vije, jer slobode u ravnici nije..Mada bi tebe da me vezes haha

Jana: Hahaha kako si nenormalaan <3

Vuk: Mene je majka rekla da ne smijem dugo, pa oli me prigrlit malo da nam ne bude zao poslije?

Jana: Hahaha jao jao, Crnogorac, ajde hihi

Vuk: Poveo bih te ja i da ti pokazem i crno jezero na Durmitoru, i Perast, i bedeme u Kotor, no se plašim da se ne zaljubiš..

Jana: A sta ako zelim da se zaljubim?

Vuk: Pitacu majku pa cu ti javiti..

Jana: Hahah bezobraznice

Vuk: Evo nas u Plavu Špilju, jesam li ti reka kako je lijepo

Spilja

Jana: Kako je plaavoo, kako je to moguće?

Vuk: Plavo plavo, to ti je od refleksije od suncevih zraka, kristalno plavo maco, kristalno

Vuk svira na gitari

Dolazi Vukova devojka

Mare: Vuče !! Reka si mi da ideš na ribanje, što je ovo ne video se

Vuk (pravda se): Aa turistkinja, samo sam joj reka da od cega je plavo more odje

Mare: Kad te dovatim sad, vidjeces sto je plavo

GLAVNO JELO

(Mešano meso, kiseli kupus, pečeni krompir sa kajmakom, salata od kiselog povrća)

Obraćanje predstavnice Vlade Srbije Prof. dr Lukrecije Đeri, ambasadora Republike Bosne i Hercegovine u Srbiji Nj.E. Lazara Mirkića, generalnog konzula Crne Gore u Srbiji Dragana Kankaraša, ministra – savetnika u ambasadi

Crne Gore Vuleta Tomaševića, direktorice Nacionalne turističke organizacije
Crne Gore Željke Radak, direktora Departmana za geografiju, turizam i
hotelijerstvo prof. dr Lazara Lazića, dekanice Prirodno – matematičkog fakulteta
u Novom Sadu prof. dr Milice Hrvojev Pavković i rektora novosadskog
Univerziteta prof. dr Dušana Nikolića

HRVATSKA

(Stipe i Kata idu iz backstage-a dok je autobus parkiran na sceni ali neosvetljen, kako mu prilaze, autobus se vidi, razgovor traje dok mu prilaze)

Kata: Ajme Stipe, za Gospu blaženu. Nećemo dozvoliti da nas Jugoslav čeka na stanici toliko. Dovoljno je što se nudi nas povesti.

Stipe: Ča je? Neće mu ništa faliti. Oli je priša? A I kad vidi pohanoga brancina di mu nosin biće mu gušt jerbo je golužast na spizu.

Kata: je, evo parkiran. požuri, ča se vučeš. Uvik kasnimo zbog tebe.

(Jugoslav i Jadranka izlaze iz autobusa da ih pozdrave.)

Jugoslav: Gde ste kumovi. Pa jel moguće da opet kasnite?

Stipe: evala kume, kumo. A znaš kako je sa ženama, sve se sređiju, kokolaju. šminkanja nikad dosta kod njih. Di si poša da si poša zakasnija si zbog njih.

Jadranka: E vidim vala kumo da ti je muž jos uvek vickast kao sto je i bio.

Kata: Ma da, dite bija dite osta. A to sto neće reći čaječini japa kasnimo.....

Jugoslav: heheheh Ja kume verujem tebi. Ajde sedajte pa da podjemo. Dalek je put. Imamo jos dosta da predjemo.

Jadranka: Taman ako ste gladni mozemo da vam spremimo nešto lepo.

Kata: ako nije Jugoslav sve izija!?

Jugoslav: Pa kumo ne mogu ja bas toliko da jedem.

Stipe: Ja sam kume na tvojoj strani. To njih dvi sve izidu pa onda kao krive nas.

Jugoslav: Ma da uvek se urote protiv nas.

Stipe: dunkve, vidi kojega san ti brancina donija.

Jugoslav: A jel pohovan?

Stipe: ma dinije. bas onako kako ga ti voliš.

Kata: Nemoj samo reći da si ga ti napravio.

Stipe: Pa dobro nisam ga ja napravija ali sam ga ulovija. Najveći samo za te.

Jugoslav: Au kumovi pa mi ima da budemo ko tovljeni pilići do Bleda.

Jadranka: Pa ti ćeš svakako biti koliko jedeš.

Kata: Kumo, imam i ja poklon za te! Pogledaj kakve domaće maslinesam ti spremila. Prave domaće. Neš naći bolje.

Jadranka: Uz onu prasetinu što imamo će se najbolje slagati.

Stipe: A sve to ćemo zaliti pravim dalmatinskim vinom. Najboljim na cilomesvitu. Kume garantiran ti da nidir nima bojega.

Kata: Pa ča čekamo za Gospu blaženu? Daj krenimo i počnimo ist!

(stižu u Dubrovnik)

Stipe: Joooj, sićaš li seti Katice kako je Dubrovnik postiga da bude cvit Mediterana, a? I to još pri 500 godin? A danas je ulizana UNESCO-ov popis Svjetske baštine.

Drago: UNESCO?

Kata: je, je. A dine bi, pokraj tolikih lipota.

Stipe: A Tvrdjava Lovrijenac ajme ča ju je gušt vidit. Poznata je i ka misto di se igrajupredstave di se oni išempjani furešti vinčavaju, a za nas ozbiljan svitnajvažniji jepovijesisimbol otpora Mletačkoj republici. Neki je znaju i ka Gibraltar Dubrovnika.

Kata: A je lipa moj Stipe. Tamo smo i mi bili na medenom misecu. Ajmeee, kad pomislin samo na onu Katedralu pored koje smo šetali. A to je barokna i to možda lipša i od one u Šibeniku. Biće je i ona uvatila priko 400 godina..

Stipe: Mogu misliti samo koliko je ludonja tamo stalo prid oltar se ženiti. A Katice moja, kaži mi, kako se zvaoni ljetnikovac di smo pili ono dobro vino i izilioni lipi sir?

Kata: Ljetnikovac Petra Sorkočevića na Lapadu. A pili smo ono liiiiipo bilo vino, iz 1964. Aučinili smođirStradunom.

Zorka: More, to j' li ona najgolema ulica?

Kata: Je, a tamo ti jei Orlandov stup te gradski kampanel.

Stipe: A znate ča san pročitao zvoniku baš prije neki dan, da su ljudi tamo računali vrime od izlaska do zalaska sunca, te je ljeti ponoć, po njima, bila u devet navečer?

Kata: Daj Stipe nemoj me zafrkavat'.

Stipe: Je Kate, života mi.

(Gasi se svetlo na autobus, ostaje samo na bimu gde se vidi kako stižu u Zagreb)

Kata: Ah Stipe moj, vid di smo stigli. Grad nase ljubavi, grad di smo se upoznali

Stipe: Hmm, ne sićan se bas (zamisljena faca, ali se pretvara, Kata ga lupi po glavi, smeju se) zafrkajen se, naravno da znam. Naš divni Zagreb.

Kata: Ovdje smo provodili naše studentske dane na Sveučilistu. Kad smo bili mladi I ludi. Eh, to su bila vrimena,a?

Stipe: A i sad smo Kate (poljubi je) skoro bilise provozati gradom i sitit se tih dana. Vodija san te u muzej grada Zagreba pa smo gledali sve one “zanimljive” stvari (pravi facu)

Kata: Kao sto je I tvoj nogomet “zanimljiv”.

Stipe: A Kate znaš da mi Hajduk ne smiš dirat.

Jugoslav: A i ti si vatreni navijač ovde?

Stipe: A nije ni tebi smetalo kad smo ono veće gledali utakmicu, kad si mi prvi put pokazala kako kuhaš. Mmm i to onu moju omiljenu spizu

Kata i Stipe: Tuka s mlincima (smeškaju se)

Stipe: Ah i oni Zagorski štrukli kad se sitin. Kad uhvatin sebe kako volim zagorsku spizu dođe mi se pitati jesan li Dalmatinac.

Kata: Je, bilo lipo. A još mi je bilo lipše kad smo ih s uživanjem ćopali na stankama izmedju vježbi tijekom studiranja.

Stipe: E je, a isto nam je lipo bilo i na Cvjetnome trgu, a mišu?

Kata: Je. I guštali se ljubiti i nikad nam ni bilo dosta.

Stipe: Ni u tramvajima.

Jugoslav: Kad je hrana u pitanju, moramo stati!

(Stižu u Plitvice)

Kata: Stipe, Stipe budi se, evo nas u Plitvicama.

Stipe: Ča je?

Kata: Vidi, stigli smo u jedan od najlijepših dijelova Hrvatske. Sjećaš se kad sm obili ovod?

Stipe: Di se neću sićat. Vodili smo i dicu.

Kata: Pa da. Znaš da smo šetali cili dan sa vodičima i razgledali biljke i životinje.

Stipe: Znam znam, to nam je uzelo cilidan bas zbog toga što si morala vidit svih 1200 vrsta biljaka.

Marijana: A koja to beše biljka što je jedino tamo ima u celoj Hrvatskoj a i šire? Čini mi se da samo tamo raste.

Stipe: Ajme daj mi minut...zna san. (razmišlja) znaam, zlatna jezičnica. Nalazi se u kategoriji ugroženih. Žena me ciloga dešvogala sa biologijom. Moga san i ti fakultet završit koliko me blesirala skupljat biljke i bubat imena.

Marijana: Jeste, Jeste. To je ta.

Stipe: Je, je, i ima ovdi i ona mesojedna biljka.

Kata: A ima ih više, ali mislim da se tebi svidila najviše Tustica kukcolovka.

Stipe: Tako je. Bez nje ne mogu živit. Evo cili san se protresa od ljubavi. Moga bi ti pokloniti jednu takvu. (smeje se)

Kata: Muči više, bolje ti je spavati.

SLOVENIJA

Janez: Špela, kje si do zdaj?

Špela: Pa evo me. A me ne vidiš?

Janez: Pa vidim te ali trebalo je da te vidim jos pre štrdeset minut. Lepo smo se dogovorili u pola 8. Sad je već 8 i 10. Pa ti..... ti da raznosiš smrt, svi bi večno živeli. Bilo bi Jugoslovenov više nego Kineza!

Špela: Pa dobro nije baš tako.

Janez: Kako ni?

Špela: Dej no.....a ma Smrt kosu

Janez: Pa mislim da nima.

Špela: A jel ima.....obrvi?

Janez: Pa mislim da ni tonima

Špela: A obraz?

Janez: Pa Špela ne idem ja sa njom u kafanu svaki dan na pivo pa da znam sta sve ima a sta nema.

Špela: E pa onda nemoj da se buniš. Šta bi ta smrt radila da ima i kosu i obraz?

Janez: Pa dobro kakve to veze ima sa kašnjenjem?

Špela: No kako nima. Ne mogu ja da izlazim iz kuće kao veštica. Moram da se sredim, da se malo doteram. Ima momaka ko to opazio.

(Govoreći ovo, odmahuje jednom dečku koji je prolazio. Međutim dečko ju nije ni video.)

Janez: Toliko o tome! I šta ćemo sad? Avtobus nam je otišao, sad moramo čekati dva sata.

Špela: A da stopiramo?

Janez: Da stopiramo? Prej ćemo dočekati sledeći avtobus nego što ćemo dočekati neki automobil. Znas li ti da je jedini automobil koji je ovde kročio bilo rimska dvokolica još pre 2000 godina.?

Špela: Pa **dobr** ništa onda. Onda ćemo čekati sledeći. Bar na sledeći nećemo zakasniti.

(Cupkaju sa noge na nogu, uzdišu od dosade. Gledaju nestrpljivo na put oboje Pojavljuje se neki mini autobus. Počnu da mašu toliko jako da se Špela sva unela)

Janez: Špela nisi na Olimpijadi u gimnastici da se toliko protežeš. Udari me.

Špela: Pa nije ti ni Olimpijada u umiranju pa da mašes kako da te je šlog strefio. Kako misliš da nas vide ako im ne privučemo pažnju??

Jugoslav: Dobri den drugaji! Gde vi prišajot?

Janez: Prosim ?

(Jugoslav se obraća putnicima autobusa)

Jugoslav: E ljudi pa ovaj tip prosi. Dajte da mu damo nesto, valjda imamo.

Jadranka: Imamo šta god poželite. Gospodine oćete li kilo prasetine? Ili jagnjetine?

Drago: Ili piletine ako volite više belo meso?

Zorka: Imamo i vino, rakiju, šta god si poželiš pa malo da gi cugneš!

Marijana: A imamo i poslastice pa da se zasladite na kraju!

Špela: Ma mi ne prosimo, već se tako na našem kaze molim!(Janez i Špela gledaju putnike začuđeno)

Lana: A šta će vam te silne torbe sa vama? Putujete negde?

Janez: Mi smo inače krenuli na Bledo, ali zbog Špele smo zakasnili **avtobus** jer se sprema 100 godina.

Špela: Nije sto godina već samo sat i po!

Jadranka: Gle slučajnosti! Pa i mi smo se svi uputili na Bled! Hajde ulazite! Taman ima još dva mesta za vas, kao naruceno.

(Ulaze u autobus)

Janez: Druže Jugoslave, moram vam reći nešto! Vi mene strašno podsećate na **mojega** prijatelja sa radne akcije kad smo gradili Brčko - Banoviće.

Jugoslav: Pa druže Janeze, nije to slučajnost, možda ste i mene videli. I ja sam bio tamo. Ehh, kakva su to vremena bila..

SAVA: Omladinske radne akcije su nastale još u toku Narodnooslobodilačke borbe naroda, a naročito su bile popularne nakon završetka Drugog svetskog rata, i imale su za cilj da obnove i izgrade privredu, infrastrukturu, naučne, sportske, kulturne i zabavne objekte u Jugoslaviji. U prvim posleratnim Saveznim radnim akcijama milioni omladinaca gradili su auto-puteve, pruge, fabrike, čak i čitave gradove.

ALEKSANDRA: Kao dan Omladinskih radnih akcija u SFRJ se obeležavao 1.april , dan kada su 1946. godine počele pripreme za organizovanje izgradnje pruge Brčko-Banovići.

SAVA: Aleksandra, a kako su izgledale aktivnosti i život na radnim akcijama?

ALEKSANDRA: Omladinci su na akcijama ustajali rano i prvi deo dana su radili fizičke poslove na terenu. Nakon završetka rada vraćali su se u naselje gde su se bavili sportskim, kulturnim i idejno-političkim aktivnostima. Omladinci su mogli da pohađaju foto i radio kurseve, da dobiju diplomu o položenom ispitu za sportskog sudiju, te da uče vožnju i to moped, automobil ili traktor.

Da se podsetimio nekih radnih akcija: ORA „Novi Beograd '68“; ORA „Sava '68“, ORA „Sutjeska“; ORA „Niš“; ORA „Morava“; ORA „Beograd-Bar“; ORA „Kozara“; ORA „Šabac“ itd.

(Špela gleda kroz prozor. Gura Janeza)

Špela: Poglej kok turistov. Sigurno posećuju Postonsko jamo.

Janez: Pa to nije ništa novo. Turisti iz Evrope a iz naše velike države godinama dolaze da vidjo naše jame.

Špela: Nego šta! A da ne zaboravimo da je edina jama na svetu kroz čije se hodnike kreće vozom.

Janez: O da, puno puta sam bio u pećini i nikad mi nije dosadno. Koliko pećinskog nakita ima – stalagnita, stalaktita...

Jugoslav: Izvinite što vas prekidam....Ali hteo bi da kažem da usputsmo mislili da posetimo i Ljubljani ako nemate nista protiv.

Špela: Super, nisam bila od kako sem završila fakulteto. Bilo bi lepo opet ju videti! Da se prisetim kako mi je bilo lepo tada.

Janez: Ako treba ja vas mogu sprovedem po Ljubljani. Toliko sam puta bio u Ljubljani da ju znam bolje nego svojo levo nogo!

Špela: Mogoče je poznaš bolj od svoje leve noge, a od mene sigurno ne. Pet godina sam tamo študerala.

Janez: Eh nema to veze, gledala si verovatno samo u knjige, a nisi obratila pažnju na taj predivan grad.

Špela: Nije istina ! Svako jutro sam ustala u 7:00 da trčim u parku Tivoli...među njegovim cvetinm alejama, i uvek sam se divila prelepoj fontani.

Janez: O pa ti si baš bila vredna u to vreme....a samo u to vreme (smeh)

Špela: Baš si ljubezen...to znači da sam sad debela ? (ljuta)

Janez: Jaz to nisem rekl.... daleko od tega

Špela: I ja sam tako mislila. No reci imaš li ti nekih doživljaja u Ljubljani, pošto toliko se hvališ da si bio puno puta a ništa ne govoriš....

Janez: Naravno ! Kaki da zaboravim dan kad sam prosio svojo prelepo ženo.....Bio prolećno toplo večje, zvezde.....na jedan od Tromostovljenih mosta iznad Ljubljani postavio sam to čuvano pitanje a njen odgovor je bio DA ! Sve je bilo prfektno...(zamišljeno)

Špela: To je pa tako romantično in lepo....mada ne razumem gde joj bila mozak kad je rekla DA.

Janez: Špela !!!!

Špela: Oprosti, sem se samo šalila i moja prava ljubav se rodilo u Ljubljani.....i to starem delu Ljubljaneta atmosfera, izgled i sama arhitektura...ah i taj momak ! Dao mi crvenu rožo i šetali po tim predivnim Kaldrmisanim ulicama ceo dan....zalubila sem se u njega i u

Ljubljano pod Gradom.....Mada nije puno trajalo, nekih godinu dana ljubav prema momku,a prema stari **del** Ljubljane trajće zauvek....

Janez:Vid ti nje ...pa stavrno nisi samo knjige gledala i učila...

Špela Jaz sem ti lepo rekla....

Obraćanje predmetnog profesora prof. Dr Anđelije Ivkov – Džigurski i predmetnog asistenta
doc. Dr Igora Stamenkovića

FINANSIJSKI IZVEŠTAJ

NAZIV FIRME	VREDNOST	RAČUN/KEŠ
WORK AND TRAVEL GROUP	20 000,00	RAČUN
DIDACO COMMERCE DOO	20 000,00	RAČUN
ROMAX TRADE DOO	10 000,00	RAČUN
DOO ERKER – INŽENJERING	5 000,00	RAČUN
DOO GRAĐING	5 000,00	RAČUN
ELITE TENISKA AKADEMIJA	5 000,00	KEŠ
MUSEUM HUMANITARNA ŽURKA	40 710,00	KEŠ
AMARETTO HUMANITARNA ŽURKA	16 580,00	KEŠ
RAČUN	60 000,00	
KEŠ	62 290,00	
UKUPNO RAČUN + KEŠ	122 290,00	

UKUPNI PRIHODI	
PRIHOD OD SPONZORA	122 290,00

PRIHOD OD PRODATIH ULAZNICA	201 000,00
UKUPNO	323 290,00

UKUPNI TROŠKOVI

SVRHA	IZNOS TROŠKOVA	PLAĆANJE
MESARA „ŠTRAND“	29 533,00	RAČUN
AUDIO LAB(NAJAM BEŽIČNIH MIKROFONA)	3 500,00	RAČUN
PREVOZ ZA FOLKLORAŠE	14 000,00	RAČUN
MARKERI	760,00	KEŠ
USLUGA KOPIRANJA	2 651,00	KEŠ
TAKSI PREVOZ	2 800,00	KEŠ
NIŠKA MLEKARA	5 414,35	KEŠ
KOVERTE	32,00	KEŠ
TEMPO	16 370,00	KEŠ
UNIVEREXPORT	1 018,37	KEŠ
SUKNO	4 834,50	KEŠ
KINESKA PRODAVNICA	2 980,00	KEŠ

ZDRAVA HRANA	460,00	KEŠ
METRO	8 200,21	KEŠ
DEKORACIJA	2 650,00	KEŠ
RIBARSKO OSTRVO – PIĆE	8 930,00	KEŠ
GORIVO	7 699,68	KEŠ
MEDENJACI	10 000,00	KEŠ
FOTOGRAF	6 000,00	KEŠ
REPREZENTACIJA	2 000,00	KEŠ

UKUPNI RASHODI: 129 833,11

PRIHODI – RASHODI	TOTAL
323 290,00 - 129 833,11	193 456,89

ROBNI DONATORI

Pekara „Blagoje“	44 kg hleba, 5 kg štrudli sa makom
Mlin „Škrbić“	5 kg brašna, 2,5 kg kukuruznog brašna, 2,5 kg kukuruznog griza, 0,5 kg griza
„Celjske mesnine“	8 kg pršute
Mesara „Štrand“	5 kg mlevenog mesa
Klanica živinskog mesa „Avramović“	27 kg pilećih prsa
„Banjalučki ćevap“	10 kg ćevapa
„Karin salaš“	60 jaja
„Špajz“	100 jaja
STR „Kivi“	0,25 kg belog luka, 38 kg krompira, 7 kg crnog luka
„TSV“ Titel	9 kom praška za pecivo, 25 kom vanil šećera
„Ćulum“	31,5 kg kiselog kupusa
„GOMEX“	Vaučer u vrednosti od 15 000 din
Vinarija „Živanović“	16 l belog i crvenog vina
Vinarija „Mrđanin“	10 l vina
Vino Župa	Voćni sokovi
„Minaqua“	Voda i sokovi

TOMBOLA DONACIJE

Redni broj	Nagrada
1.	LOOK UP BY MARIJANA - FENIRANJE
2.	LOOK UP BY MARIJANA - FENIRANJE
3.	LOOK UP BY MARIJANA - FENIRANJE
4.	LOOK UP BY MARIJANA - FENIRANJE
5.	FRIZERSKI SALON MIČKO TREND - FENIRANJE
6.	MODNI FRIZERSKI SALON POLO – MUŠKO ŠIŠANJE
7.	FRIZERSKI SALON DRAGAN – MUŠKO ŠIŠANJE
8.	MODNI FRIZERSKI SALON POLO – ŽENSKO ŠIŠANJE
9.	FRIZERSKI SALON GLORIJA – ŽENSKO ŠIŠANJE
10.	FRIZERSKI SALON BITANGE I PRINCEZE – ŠIŠANJE I FENIRANJE
11.	FRIZERSKI SALON BITANGE I PRINCEZE – ŠIŠANJE I FENIRANJE
12.	FRIZERSKI SALON BITANGE I PRINCEZE – ŠIŠANJE I FENIRANJE
13.	FRIZERSKI SALON BITANGE I PRINCEZE – ŠIŠANJE I FENIRANJE
14.	FRIZERSKI SALON BITANGE I PRINCEZE – ŠIŠANJE I FENIRANJE
15.	PICERIJA CORLEONE – PORODIČNA PICA CAPRICCIOSA 50 CM
16.	PARFIMERIJA EOS – PAKET PROIZVODA

17.	PARFIMERIJA EOS – PAKET PROIZVODA
18.	PARFIMERIJA EOS – PAKET PROIZVODA
19.	PARFIMERIJA EOS – PAKET PROIZVODA
20.	PARFIMERIJA EOS – PAKET PROIZVODA
21.	PARFIMERIJA EOS – PAKET PROIZVODA
22.	PARFIMERIJA EOS – PAKET PROIZVODA
23.	PARFIMERIJA EOS – PAKET PROIZVODA
24.	PARFIMERIJA EOS – PAKET PROIZVODA
25.	M&M TORBE – TORBA
26.	M&M TORBE – NOVČANIK I FUTROLA ZA DOKUMENTA
27.	M&M TORBE - NOVČANIK
28.	VIKTORIJA FENIKS – UNIKATNI NAKIT U VREDNOSTI DO 500 RSD
29.	VIKTORIJA FENIKS – UNIKATNI NAKIT U VREDNOSTI DO 800 RSD
30.	VIKTORIJA FENIKS – UNIKATNI NAKIT U VREDNOSTI DO 1000 RSD
31.	KNJIŽARA LAGUNA - KNJIGA
32.	KNJIŽARA LAGUNA - KNJIGA
33.	KNJIŽARA LAGUNA - KNJIGA
34.	KNJIŽARA LAGUNA - KNJIGA
35.	KNJIŽARA LAGUNA - KNJIGA
36.	KNJIŽARA LAGUNA - KNJIGA
37.	KNJIŽARA LAGUNA - KNJIGA
38.	KNJIŽARA LAGUNA - KNJIGA
39.	KNJIŽARA LAGUNA - KNJIGA
40.	KNJIŽARA LAGUNA - KNJIGA
41.	TATJANA BOŽIN – IZLIVANJE NOKTIJU

42.	TATJANA BOŽIN – IZLIVANJE NOKTIJU
43.	TATJANA BOŽIN – IZLIVANJE NOKTIJU
44.	SALON LEPOTE CONEJO – NADogradnja NOKTIJU
45.	HOSTEL TERASA – DVA NOĆENJA ZA DVE OSOBE
46.	HOSTEL TERASA – DVA NOĆENJA ZA DVE OSOBE
47.	HOSTEL TERASA – DVA NOĆENJA ZA DVE OSOBE
48.	SPENS – ULAZNICA ZA BAZEN
49.	SPENS – ULAZNICA ZA BAZEN
50.	MAGELAN TRAVEL AGENCY – JEDNODNEVNI IZLET U VREDNOSTI DO 2000 RSD
51.	MAGELAN TRAVEL AGENCY – JEDNODNEVNI IZLET U VREDNOSTI DO 2000 RSD

PRES IZVEŠTAJ

25.1.2016.

Medij: mojnovisad.com

<http://www.mojnovisad.com/vesti/humanitarna-akcija-studenata-pmf-ex-yu-just-for-you-id7440.html>

Već više od 10 godina, studenti III godine hotelijerstva, Departmana za geografiju, turizam i hotelijerstvo PMF-a u Novom Sadu, u okviru predmeta Animacija i logistika u turizmu, organizuju humanitarne tematske večeri. Ove godine, odlučili su da se prisete vremena i života za vreme SFRJ i pripreme zanimljivo veče pod nazivom "Ex Yu - Just For You". Veče će obeležiti muzika, pesma i ples iz tog perioda, skečevi, folklorni nastupi i gastronomski specijaliteti – predstaviće se svaka od bivših republika SFRJ, a biće prisutni i predstavnici Ambasada ovih zemalja. Program će se realizovati u restoranu Ribarac na Ribarskom ostrvu u Novom Sadu u utorak 9. februara u 20 časova, a skup gostiju je u 19.30 sati. Sva prikupljena sredstva od sponzora, donacija i prodaje ulaznica biće namenjena Udruženju "Transplant heroji" iz Novog Sada, koje okuplja decu kojoj je urađena transplantacija. Proteklih godina realizovano je 37 humanitarnih večeri u čijoj realizaciji je učestvovalo preko 700 studenata i prikupljeno više od 5.000.000 dinara, u novcu i robi. Cena ulaznice je 1.000 dinara. Više informacija na 064/5347290 **Kristina Bijeljić** ili 062/503068 **Nataša Kukin**.

Medij: Novosadska televizija, Jutarnji program – uživo

Medij: Radio Novi Sad 1

Medij: RTV Delta, Vesti u 17:40, 20:30, 22:00, 00.00

Medij: Radio televizija Vojvodine, Razglednice – prenos uživo

https://www.youtube.com/watch?v=Bo6iqF_DGUA

Medij: topsrbija.com

http://www.topsrbija.com/index.php?option=com_content&view=article&id=6320%3Aex-yu-just-for-you-humanitarna-akcija-studenata-hotelijerstva&catid=305%3Ainstitucije&Itemid=560

27.1.2016.

Medij: Prvi Radio, od 14 do 19 sa Svenom Tramošljaninom

Medij: Univerzitetski odjek <http://www.univerzitetskiodjek.com/vesti/univerzitet/studenti-pmf-a-za-decu>

Medij: vojvodinaonline.com <http://vojvodinaonline.com/novosti-i-obavestenja/humanitarno-vece-ex-yu-just-for-you/?lang=SR>

29.1.2016.

Medij: Prvi Radio, od 14 do 19 sa Svenom Tramošljaninom

Medij: pmf.uns.ac.rs
http://www.pmf.uns.ac.rs/vesti/najave/ex_yu_just_for_you_i_carobno_putovanje_kroz_bajke

31.1.2016.

Medij: Nshronika
http://www.pmf.uns.ac.rs/vesti/najave/ex_yu_just_for_you_i_carobno_putovanje_kroz_bajke

1.2.2016.

Medij: Prvi Radio, od 14 do 19 sa Svenom Tramošljaninom

3.2.2016.

Medij: Radio Novi Sad - uključenje uživo

10.2.2016.

Medij: Top Srbija
http://www.topsrbija.com/index.php?option=com_content&view=article&id=6366%3Aex-yu-vee-jo-jedna-desetka-za-studente-pmf-a-&catid=299%3Aprisustvovali-smo&Itemid=575

Medij: Radio Novi Sad

11.2.2016.

Medij: NS Reporter
http://www.topsrbija.com/index.php?option=com_content&view=article&id=6366%3Aex-yu-vee-jo-jedna-desetka-za-studente-pmf-a-&catid=299%3Aprisustvovali-smo&Itemid=575

Medij: Dnevnik <http://www.dnevnik.rs/novi-sad/vece-jugoslavije-na-ribarskom-ostrvu>